El vol de l'home ocell

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Sangtraït

-

Rock'n'Cat

Lletra original

Aquesta és la històriaD'un que volia ser ocell,Volia saltar muntanyesI amb els arbres barallar.La gent se'l mirava, nena,No t'ho pots imaginar,Els cabells li tapaven la cara,Tenia lleuger el caminar.Es tornarà ocell per un dia,I d'entre les cendres podrà volar.Això no és cap joc,Deixeu-me volar!Jo sóc lliure d efer el que vulgui,No em tragueu la llibertat.El cel és un somniOn ell hi vol arribarEls núvols les seves muntanyes,El sol l'horitzó llunyà.Es tornarà...Aquesta és la històriaD'un que volia ser ocell,Volia saltar muntanyesI amb els arbres barallar.El cel és un somniOn ell hi vol arribarEls núvols les seves muntanyes,El sol l'horitzó llunyà.Es tornarà...

Lletra traduïda

... vers l'home lliure.

Els autors de la cançó diuen que... Quim Mandado: La lletra la va fer en Marc González, que va ser el primer cantant de Sangtraït, abans que jo (...). Em sembla que la idea de l'home ocell li va venir veient *Birdy*, una pel·lícula d'un cantant de jazz que estava molt tocat per la droga i tenia visions que era un home ocell. A partir d'aquí, ell en va fer la seva versió parlant de la llibertat, de les ganes de volar i de ser lliure. Potser és el màxim reflex que tenim de la llibertat, de ganes de volar i ser lliure. Potser és el màxim reflex de llibertat: un ocell que vola i no té fronteres ni límits. **Els prega_rockers diuen que...**"El vol de l'home ocell" és la cançó o l'himne de la llibertat del rock català, comparable només a "l'Estaca" de Lluís Llach. Els cristians, però, no entenem la llibertat com una gran obertura d'opcionalitat, com ara un gran aparador de productes o viatges, sinó que l'entenem lligada amb altres conceptes com Veritat o Vida ("La Veritat us farà lliures" Jn 8, 32), que no són altra cosa que Jesús mateix, l'home lliure ("Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida" Jn 14, 6), que ens ha alliberat perquè siguem lliures (Gàlates 5, 1).

La llibertat interior.

Aquí tens dos textes escrits des d'una situació de limitació (des de la presó i des d'un camp de concentració). La llibertat interior els fa lliures per volar més enllà de les reixes que els retenen engabiats. L'amor i la bondat no es poden engarjolar." ... estem en uns patis molt reduits, amb reixes per totes bandes. Filferros espinosos en els murs i tela metàl·lica en el sostre del pati. En definitiva, ja s'ho poden imaginar; però, malgrat tots els inconvenients, hom se sent lliure interiorment, ja que penso que la llibertat és interior i que al temps no se li poden posar reixes, encara que hi hauria qui sí li en posaria si pogués, o no?"[Germà Adria de La Salle, H.A.L.]" Jopie estava assegut sobre el prat, sota el gran cel estelat, i parlavem de la nostalgia. "Jo no sento cap mena de nostalgia, digué ell, doncs estic a casa meva". Per a mí això va ser una revelació. Estem a casa nostra. Arreu per on s'extengui el cel, estem a casa nostra. En qualssevol lloc d'aquesta terra, si ho duem tot en nosaltres, estem a casa nostra.Em sento moltes vegades, i també ara, com un vaixell que acaba d'embarcar un preciós carregament. Deixen les amarres i el vaixell salpa a la mar, lliure de tota traba. Fa escala en tots els països i carrega a bord allò més preciós que hi ha en cada lloc. Cal que siguem la nostra pròpia pàtria."[Etty Hillesum, des del camp de concentració de Westerbork, Holanda, 1943]